

Nehezen tudja leküzdeni a legutóbbi háború szomorúságát.

Boszorkány okozza a rémálmodokat.

A boszorkány szilfát néha „csupa szív” néven emlegetik. Mint pl.: „közös ládába dobták a boszorkány szilfával”.

Ha a boszorkány olyasmire vágyik, ami nem az övé, belecsúsztatja a kesztyűjébe.

Egy elsőprő erő arra kényszeríti, hogy elvegyen valamit egy gazdag ember polcáról.

Személyesen ismertem egy ideges fiatalasszonyt, aki gyakran besétált álmában.

Nincs valami boszorkányos abban, ha egy alvajáró gyufával kezében bolyong a házban?

Az igazi boszorkány bőre finom kötést ad az anglikán imakönyvnek.

Amikor városodban az összes boszorkányt elégetik, füstjük megtölti a szádat. Ez majd új szavakat tanít neked. Beszámol róla, mit tettél.

GYUKICS GÁBOR FORDÍTÁSA

Szerhij Zsadan

[Nevezd meg, mint egy betegséget]

[ВИГОВОРИ МЕНЕ, НІБИ НАЗВУ ХВОРОБИ]

Nevezd meg, mint egy betegséget,

amivel együtt kell élned. Európa Kelet határa.

A szél nyugati iránya. Az éjszakai hó kőzetolvadék.

„Dicsőség” – köszön valaki.

És visszaköszönsz – „Dicsőség”.

Nevezd meg,

mint egy idegen nyelvben a szerencsétlenséget.

A hó olyan lelkesen hull, mint aki úrvacsorára siet.

Csendes téli folyó, amely a semmibe ömlik.

Amíg nem mondasz valamit, semmi sem lesz.

A decemberi nap olyan, mint egy fájdalomcsillapító tabletta.

Az ábécéd betűiből áll a világ és minden atomja.

Amíg nem mondasz valamit, semmi sem lesz.

Mondd, hogy „világosság”, ne legyen itt túl sötét senkinek.

A decemberi nap munkája hamar elszáll.

Hangból állok, amelyen megszólítottál,

felhevült, tartós beszédből.

A téli napforduló rövid napjai.

Idő szabályokból és rendelkezésekből.
 Nevezd meg, mint egy számot, amit segítségül hívhatsz.
 Szél keveredik a hanggal – bizakodó, könnyed.
 „Kitől kellene félnünk?” – kérdezi valaki.
 „Senkitől” – feleled.

A keleti határ, ahol a megfázások átvonulnak.
 A tél, amire mindenki várt, egy ideiglenes építmény.
 Kémények füstje száll – szerelvényekből, vagonokból.
 Hó takarja a folyót, kimondatlan és súlytalan.

[Rendőriskola. Szeptember 14-e.]

[ШКОЛА МИЛИЦІЇ. ВЕРЕСЕНЬ 14-ГО.]

Rendőriskola. Szeptember 14-e.
 Mindnyájan a fal alatti árnyékban ülünk, ahová mesterlövész nem talál.
 Omladozó téglák, nyári esővel teli konzervdobozok.
 Az iskola kapuja mögött vannak a lakótömbök, amelyekből a nyár próbál kiszabadulni.

Szemben ül a nappal, fekete, mintha önmaga sírköve lenne.
 Nekidől a rendőriskola forró csempéjének.
 Énekelj velünk – nevetünk felé –, mi van veled? Énekelj velünk,
 mondjuk a fekete árnyéknak, amely mögött nem látszik a szem.

De ő csak legyint. Nem vagyok énekes – mondja hanyagul –, gyilkos vagyok.
 Gyilkos vagyok – ismétli meg, mintha azt mondaná, postás vagyok,
 postásként dolgozom.
 Énekeljeteek magatoknak – mosolyog, miközben ránk néz.
 Énekeljeteek, én meghallgatom, fedezlek titeket.

Fekete ősz, 14-e. Az iskolai laktanyában önkéntesek élnek.
 A város körüli mezőkön napraforgók és halottak rohadnak.
 A nap forró, mint dinnye az égett feketeföldön.
 Énekeljeteek nélkülem – mondja fáradtan,
 és mindnyájan énekelünk.

A háta mögött egy város szétrombolt iskolákkal.
 A háta mögött egy mező,
 ahonnan két hete nem viszik el a halottakat.

A háta mögött a nap, a szeptember reggeli nap,
egy fagyos nap, amit már senki sem melegít fel itt.

Ránk néz, hátunk mögött fákat lát.
Vörös fenyőfákat a vakító homokban.
Hátunk mögött csak édes köd.
Hátunk mögött egyetlen halott sincs.

És bármennyire énekelünk neki,
akárhányszor is hívjuk táncba,
akármilyen hanggal próbáljuk kihúzni őt a sötétségből,
soha többé nem fogunk vele együtt énekelni,
fáj az elveszett hang, mint egy levágott falanx.

Vörös fenyők fölött pihen a nap.
Mindnyájan tudjuk, mi alakítja történelmünket.
A történelem az élők által vetett árnyék.
És a halottak árnyéka is történelem.

NAGY TAMÁS FORDÍTÁSA

William D. Ehrhart

Gerillaháború

[GUERRILLA WAR]

Gyakorlatilag lehetetlen
megkülönböztetni
a civileket a vietkongtól.

Senki sem visel egyenruhát.
Mindnyájan ugyanazt
a nyelvet beszélik
[és akkor sem értenéd őket,
ha másképp lenne].

Gránátokat ragasztanak
a ruhájuk belsejébe,
és robbanószerkezeteket
visznek a piacra kosárban.
Még a nők is harcolnak.
És fiatal fiúk is.
Meg lányok.